

WESOLE ABC

Wiosenne marzenia

Jesteśmy wszyscy tak bardzo zajęci nawiązywaniem kontaktu ze społeczeństwem, sprawą dewiz, obchodami i eksmitowaniem negusa, że wielu ludzi zapewne nie zdążyło się jeszcze zorientować, że jest wiosna.

A jednak to fakt.

Wiosna przebywa w Warszawie oddawna, wygląda tak sobie, ani nie schudła ani nie przytyła, ale naogół trzyma się nieźle i ka-
zała się kłaniać.

na białym serze i amarantu rzod-
kiewki na dzwonku śledzika bu-
dzi rzwne i lubie westchnienia
— wiosna....

Poeci posiadający dotychczas
monopol na opisywanie tej naj-
piękniejszej z pór roku, wykoszla-
wili ten temat, przepoili ekliwym
sentymentalizmem — co może naj-
gorsze — ujednolajili. W grun-
cie rzeczy wiosnę każdy odczuwa
inaczej w zależności od tego za-
kogo się uważa i jakim zajęciem

dzie w nagrodę rower. A jeżeli
nie to kłęska, tragedia i roz-
pacz!... na samą myśl włosy dęba
stają.

PENSJONARKA ZOSIA (KL. 8-A).

Janek błagał ją ze łzami w o-
czach, żeby na niego czekała, bo
w czerwcu zdaje maturę. Biorąc
księżyc na świadka przyrzekła
czekać. Dużo było przytem west-
chnień i niewypowiedzianych
czułości, pachniały bzy w parku a
gwiazdy przegłądały się w stawie.
Zdawało się nawet obojgu, że sło-
wił lkał w gąszczu, ale to nocni
stróż zwolniali się cichem gwiz-
daniem.

Biedna Zosiu nie czekaj!
(Przyp. autora). Bo kiedy Janek
zda wreszcie tę swoją maturę,
będziesz musiała czekać aż skoń-
czy uniwersytet. Później będziesz
czekała, aż odślubisz wojsko — to
już 6 wiesien w najlepszym wy-
padku. Potem trzeba wyczekać,
aż Janek dostanie posadę — to
już 16 wiesien. No a potem ewen-
tualna wojna — to razem 20 wio-
sen ciężkiego czekania.

Na mnie także czekała taka je-
dna i aby sobie uprzyjemnić dłu-
żące się chwile, wyszła zamąż za
pewnego dobrze sytuowanego pa-
na na stanowisku. Dziś ma już
małe wnuczęta.

POLICJANT

Musi dać do wyprawy biały po-
krowiec do czapki a ponadto cze-
ka go dużo roboty w nauczaniu
samochodzikarzy jazdy po ulicach.
Ciekawe też jak się będzie tej
wiosny przekraczało jezdnię? Mo-
że na czworakach?

PAN DOMU

Dla jednej córki wiosenny pła-
szyk, dla drugiej wiosenny ka-
pelusik, dla trzeciej córuchy wio-
sennie pantofle a dla żonusi wio-
senny płaszcz, kapelusik i panto-
fle. Dla siebie natomiast wiosen-
ny kwiatusek do butonierki.

SPORTSMEN

Na zimowej olimpiadzie mieli-
my 17-te miejsce, trzeba więc tre-
nować tej wiosny, żeby zdobyć
na letniej olimpiadzie co najmniej
16-te. Pierwsze w tych warunkach
uzyskamy za 17 wiesien mnożo-
nych przez 4.

DYREKTOR

TEATRU REWJOWEGO

„Wiosna... krosna... radosna...
miłosna... zazdrośna... sosna...
bezlitosna“ — tango już jest!
Dekorację przerobi się ze sta-
rych, jesiennych (pałac w Ła-
zienkach), trzeba tylko przemalo-
wać żółte liście na zielono. Po-
czochy dla girlsów wypożyczy

firma „Cztery litery“. Fraki dla
amatorów dostarczą firma „Eier-
weis i Zóltko“ Nalewki, słowika
wypożyczy firma „Solowiejczyk“
a księżyc warszawskie obserw-
torjum astronomiczne.

Muzykę jak zwykle wypożyczą
wbrew woli zagraniczni kompozy-
torzy. I tym sposobem uklepie się
rewję.

Tak wyglądałaby mniej więcej
wiosenna tabelka.

Bawmy się zatem — i mówiąc
stylem kolejowym — „pozostaw-
my tę wiosnę w takim stanie, w
jakim pragnęlibyśmy zastać na-
stępna“.

Jur.

Humor polityczny

W dniu 1 maja przez ulice Warszawy maszerowało aż sześć pocho-
dów socjalistycznych, wznosząc okrzyki: „Niech żyje solidarność
proletariatu“.

Rozmaitości

MIŁOŚNIK PRZYRODY

Z gniazdka wróbelków docho-
dzi szczebiot skargi. To samicz-
ka jest głodna i wysłała męża po
pokarm. Wróbelek wyfrunął. Mi-
ja kwadrans, godzina, dwie, a je-
go niema. Noc już przeszła, zro-
bił się brzask, gdy nareszcie zja-
wił się. Zdrożony, zakurzony.

— Cóż się stało, że tak długo
nie wracałeś? Byłam zaniepoko-
jona, — żali się samiczka.

— Widzisz duszko, była taka
piękna noc księżycowa... Szedłem
na piechotę... (r.).

JAK TU SIĘ ZNALEŹĆ?

P. Kanarek był na ćwiczeniach
wojskowych. W pułku przedsta-
wiono go żandarmowi.

— Witkowski jestem, — mówi
żandarm.

Kanarek podał mu rękę mil-
cząc.

— Dlaczego pan nie wymienił
swego nazwiska? — pytają go.

— A co, żeby oberwać po twa-
rzy?... (r.).

PLAGA SAMOCHWALCÓW

W kawiarni młody elegant, u-
chodzący za najbogatszego apli-
kanta, opowiada, jak to z łatwo-
ścią udało mu się dostać patro-
na. Samochwalstwu jego nie
było końca, to też siedzący w po-
bliżu adwokat L., znany ze swego
dowcipu, mityguje młodzień-
ca:

— Słyszeliśmy już o pańskich
planach, co pan zamierza robić z
nadmiaru pieniędzy. Błagam pa-
na o jedno: niech pan nie kupuje
słofica... — ???

— Pan jest bogaty, panu na-
nieczem nie zależy, ale co my, bie-

dni ludzie, pocniemy bez słof-
ca?

Pyszałka zatkało. (r)

ZAGADKA MALZEŃSKA

Co się robi z miodem po miod-
owych miesiącach?

Wsiąka w męża i robi się pier-
nik! (c).

SZCZYT POŚWIĘCENIA

Syn kupca żydowskiego z Lip-
szki zakochał się w Niemce. Była
to miłość od pierwszego spojrze-
nia... na dużą kamienicę, jaką ro-
dzice przeznaczili córce w posa-
gu. Ale jak przeprowadzić ma-
żeństwo, w tych rygorysty-
cznych postanowieniach ustawy o
czystości rasy?

To też młodzieniec błaga ro-
dzinę o zmianę wyznania. Rodzi-
ce dla dobra syna uczynią to, tak-
że i babka, ale najtrudniej idzie
z prababką. Perswaduje jej pra-
wnuk, że od niej tylko zależy je-
go powodzenie i majątek. Staru-
szka unarła się jednak:

— Wyznania nie zmienię, ale
co mogę zrobić dla ciebie: zosta-
nę przyjaciółką Führera... (r.).

W SZPITALU

DLA OBLĄKANÝCH

W zakładzie psychiatrycznym
lekarz naczelny zauważył, że je-
den z chorych uzbrojony w wę-
dkę, usadowił się w łazience i u-
siłuje w wannie łowić ryby.

Lekarz zbliżył się i pyta życz-
liwie:

— No cóż, ryba nie chce chwy-
tać?

— Głupcze — odpowiada wa-
rjat — przecież w wannie nie ma
ryb...

I dalej uważnie obserwuje czer-
wony korek pływaka. (z).

MISTRZ I SEKRETARZ

Mistrz oglądając rękopis, jaki
mu przyniósł sekretarz: — Nie
proszę pana, ten pański artykuł
nie zasługuje na to, żeby miał
zaszczyt ukazania się z moim
podpisem. Niech pan mi napisze
inny. (z).

REKOMENDACJA

Pacjent: — Skierował mnie do
pana mój przyjaciel, któremu pan
doktor tak szczęśliwie zrobił ope-
rację...

Lekarz: — Pański przyjaciel,
pan X? Czy tak? Hm, może pan
będzie łaskaw zapłacić honora-
rium zgóry. (z).

PRZEZORNA MAMA

W sądzie sowieckim odbywa
się proces o alimenty.

— A więc towarzysko, kto o-
statecznie jest ojcem waszego
dziecka, Pawłowa, czy Iwanowa?

— No... niech będzie Pawłow...
Iwanów jest przecież bezrobotny
od roku.

PRZYSIĘGA

Kapitan - pilot: — Jeżeli w lo-
cie każe ci wyskoczyć, to ty, pom-
ny na przysięgę, musisz to uczy-
nić.

Zołnierz Pomeranc: — Prze-
prasza pana kapitana! Ja przy-
sięgałem na posłuszeństwo na lą-
dzie i morzu, a co do powietrza,
to tam nie było powiedziane.

To i owo

Dyrektor: — Dlaczego ten 13-
kilowy ciężarek znajduje się na
pańskim biurku?

Urzędnik: — Przecież pan dy-
rektor powiedział, aby na te akta
kłaść szczególną wagę. (z).

— Zosiu, jak można flirtować
z takim głupim Stefanem?

— A właśnie, on taki głupi, że
gotów się ze mną ożenić. (z)

Lekarz do fabrykanta trumien
w pewnym prowincjonalnym mia-
steczku:

— No, jak się panu powodzi?

— Dziękuję — od czasu, kiedy
pan doktor do nas przybył — zu-
pełnie dobrze. (z).

— Droga pani Barbaro, czy
chciałaby mnie pani za męża?

— To zależy od tego, czy za-
wsze pan będzie posłuszny.

— Zawsze.

— A pozwoli pan mieszkać
przy nas i mojej matce?

— Ależ naturalnie, droga pani!

— Nie będzie pan grał w kar-
ty, pił trunków, palił tytoniu?

— Nigdy, przynigdy.

— I nie będzie pan nigdy przy-
chodził po 11 wieczorem do do-
mu?

— Przysięgam, że nie.

— No to ja pana przepraszam,
ale takiego safandulę nie zniosła-
bym w domu. Dowidzenia panu.

(z)

Humor włoski

Negus Haile Selassie do swej małżonki:

— Pospiesz się, Manen! Tron stracić nie jest tak przykro, jak spóźnić się na pociąg!!!
(„Il travaso delle Idee“).

— Kto jeździ tak po wariacku nie
powinien posiadać prawa jazdy!

— Wobec tego wszystko jest w po-
rządku, nie mam bowiem prawa jazdy.

— Mąż mój robi to z przyzwyczaj-
nia z każdym termometrem, panie-
doktorze, pracuję bowiem w hucie
szklanej.